

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 9Co/46/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714215108  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7714215108.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobkyne E. F., nar. XX.X.XXXX, M. XXX, zast. JUDr. Miroslavom Hospodárom, advokátom, Advokátska kancelária, Michalovce, Nám. slobody 13, proti žalovaným 1. E. Č.Č., nar. XX.X.XXXX, N. XX, 2. R. Y., nar. XX.X.XXXX, V., T.Í. XXXX/X, 3. Ľ. V., nar. XX.X.XXXX, M. XXX a 4. K.. R. Y., nar. XX.X.XXXX, Y., R. XXXX/XX, všetci zast. JUDr. Martinom Kostrejcom, advokátom, Advokátska kancelária, Michalovce, Cyrila a Metoda 3, o určenie vlastníckeho práva ku vkladnej knižke, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 8C/172/2014-136 z 13.10.2015 Okresného súdu Michalovce

### rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok, okrem výroku o trovách konania.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom I. žalobu zamietol a II. žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade náhradu trov konania vo výške 5.215,07 eur k rukám právneho zást. žalovaných, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že žalobkyňa podala uňho 23.9.2014 proti žalovaným žalobu, ktorou sa domáhala, určenia, že je výlučnou vlastníčkou vkladnej knižky vystavenej Slovenskou sporiteľňou a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX na majiteľa T. Y., r.č. XXXXXXXXXXX, bytom M. XXX, s finančnou hotovosťou 10.000,- eur s prísl., na tom skutkovom a právnom základe, že T. Y. jej ešte za svojho života daroval predmetnú vkladnú knižku z vďaky za starostlivosť a opateru v starobe a chorobe, že darovaciu zmluvu uzatvorili ústne. T. Y. žil v rodinnom dome so svojím synom, ktorý požíval alkoholické nápoje a o svojho otca sa nestaral. Žalobkyňa sa preto o T. Y. starala, navštevovala ho, poskytovala mu obedy, upratovala mu, prala mu prádlo, vozila ho autom k lekárovi, na vyšetrenie do nemocnice v Michalovciach a na liečenie do Sobraniec. Nakoľko T. Y. si bol vedomý pomoci, akej sa mu dostalo od žalobkyne, a uvedomujúc si zníženie svojej mobility, zriadil v prospech žalobkyne dispozičné oprávnenie k predmetnej vkladnej knižke. Z obavy pred správaním svojho syna a z obavy pred zlodejmi T. Y. taktiež zveril všetky svoje štyri vkladné knižky do opateru žalobkyne a poveril ju, aby v prípade jeho smrti postupne dávala jeho synovi finančné prostriedky. Žalobkyňa 27.5.2010 odviezla T. Y. na liečenie do nemocnice v Sobranciaciach a asi týždeň po návrate z liečenia jej T. Y. vyjadril svoju vďačnosť a vkladnú knižku, na ktorej bola disponentkou, jej daroval s tým, že finančné prostriedky na knižke sú darom. Žalobkyňa tento dar prijala. V tom čase boli na predmetnej vkladnej knižke finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur s prísl. Súd skonštatoval, že na určenie vlastníckeho práva ku vkladnej knižke je zo strany žalobkyne naliehavý právny záujem, lebo bez tohto určenia, by bolo jej právne postavenie vo vzťahu ku vkladnej knižke, pokiaľ

ide o vlastníctvo k nej, neisté. Vychádzajú z § 132 ods. 1 a § 628 ods. 1 Obč. zák., § 142 ods. 1 O.s.p. (ich znenie citoval), na základe vykonaného dokazovania, urobil záver, že žaloba je nedôvodná. Konštatoval, že tvrdenie žalobkyne, že jej T. Y. v r. 2010 daroval vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorej sa v t.č. nachádzali finančné prostriedky vo výške 10.000,- eur s prísl., sa jej nepodarilo dostatočne preukázať ani výpoveďami ďalších svedkov, že žalovaní túto skutočnosť popierali. Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s., z 15.7.2015 mu vyplynulo iba to, že žalobkyňa bola odo dňa 30.4.2010 disponentkou na tejto vkladnej knižke, pričom majiteľom bol stále T. Y., r.č. XXXXXXXXXXX. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena a nepreukázanie tvrdenej skutočnosti, že T. Y. žalobkyňi daroval predmetnú vkladnú knižku, žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaní mali vo veci plný úspech, preto im priznal plnú náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zast. advokátom JUDr. Martinom Kostrejom vo výške 5.215,07 eur, a to odmenu za 9 spoločných úkonov právnej služby pri zast. žalovaných v 1., 2., 3., a 4. rade podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), § 13 ods. 2 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl.) za prevzatie a prípravu veci pri zast., všetkých žalovaných 4 x po 135,27 eur, podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. c), § 13 ods. 2 vyhl. za úkon - vyjadrenie k žalobe pri zast. žalovaných 4 x 135,27 eur, podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. c), ods. 4, § 13 ods. 2 vyhl. za účasť na pojednávaní 2.2.2015 a 3.3.2015, pri zast. všetkých žalovaných 8 x 33,82 eur, podľa § 10 ods. 1 a § 13a ods. 1 písm. c), ods. 4, § 13 ods. 2 vyhl., za účasť na pojednávaní 13.4.2015 a 29.4.2015 8 x 270,54 eur, za účasť na pojednávaní 6.7.2015, 29.9.2015 a 13.10.2015 pri zast. všetkých žalovaných 12 x 135,27 eur, podľa § 16 ods. 3 vyhl. patrí advokátovi režijný paušál za 2 úkony po 8,04 eur vo výške 16,08 eur, a režijný paušál za 7 úkonov po 8,39 eur vo výške 58,73 eur. Advokátovi nepriznal režijný paušál pri jednotlivých úkonoch právnej služby vo výške štvornásobku za zast. žalovaných, lebo v danom prípade išlo o spoločné úkony pri zast. 4 osôb a vždy je potrebné daný spoločný úkon posudzovať ako 1 úkon právnej služby, za ktorý patrí iba 1 režijný paušál.

3. Žalobkyňa podala proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie.

4. V odvolaní namietala záver súdu, že v konaní neunesla dôkazné bremeno. Mala za to, že súd na základe nesprávneho zhodnotenia skutkového stavu, dospel k nesprávnemu právnomu záveru a zdôvodnenie jeho rozhodnutia je nedostatočné. Poukázala na svoje vyjadrenie z 28.9.2015, kde podrobne rozobrala právne a skutkové aspekty predmetnej veci, ku ktorým sa súd nevyjadril. Uviedla, že z hľadiska skutkového, uniesla dôkazné bremeno, nakoľko svedeckými výpoveďami a listinnými dôkazmi potvrdila svoje a vyvrátila tvrdenia žalovaných, že bolo preukázané, že sa starala o neb. T. Y. st., že jej natoľko dôveroval, že jej zveril všetky vkladné knižky a jednu vkladnú knižku jej daroval, ako výraz vďaky a nie protiplnenia. Dôkazom pravdivosti jej tvrdení o príčinných okolnostiach a súvislostiach existujúcich v čase darovania je výpoveď, výpovede svedkov A. F. E. C. H.. Ďalej poukázala na chronologický sled udalostí súvisiacich s úmrtím T. Y. st. a následne ďalšími skutočnosťami, na základe ktorých malo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva na vkladnej knižke po neb. T. Y. st. Zdôraznila, že žalovaní, okrem invektív, nepredložili žiadne listinné dôkazy alebo iné dôkazy na podporu svojich tvrdení, že bolo preukázané, že o darovanej vkladnej knižke vedel aj syn neb. T. Y. st. a to T. Y. ml. a že tento túto skutočnosť nikdy nerozporoval ani nespochybňoval. Opakovala, že bolo preukázané, že žalovaní v 2., 3. a 4. rade nemali blízky vzťah (a to ani v širšom ponímaní ani vzdialenejší príbuzní) k neb. T. Y. st., ani k neb. T. Y. ml. Tvrdenie žalovanej v 1. rade o častých návštevách T. Y. st. a o starostlivosti o neho, nepovažovala za hodnoverné a poukázala na výsluch žalovanej v 1. rade na pojednávaní. K právnej stránke veci uviedla, že darovacia zmluva je dvojstranný právny úkon, citujúc znenie § 628 ods. 1 a 2 Obč. zák., že jej predmetom môže byť čokoľvek, čo je predmetom občianskoprávneho vzťahu (§ 118 Obč. zák.), že za reálne uzavretú darovaciu zmluvu sa v súdnej praxi považuje tiež vydanie príkazu darcu na prevod alebo výplatu peňazí z účtu darcu v peňažnom ústave obdarovanému, čo zdôraznila. Namietala aj rozhodnutie o trovách konania a zdôraznila, že predmetom sporu bolo určenie vlastníctva ku vkladnej knižke, že podaná žaloba je určovacou žalobou podľa § 80 písm. c) O.s.p. a nie je žalobou na plnenie, že pri určovacej žalobe je nutné vychádzať zo základnej tarifnej odmeny určenej podľa § 11 ods. 1 vyhl. v platnom znení, t.j. že ide o neoceniteľné plnenie, pri ktorej je základom sadzby 1/13 výpočtového základu. Priznanie náhrady trov právneho zast. advokátovi žalovaných podľa tarify určenej § 10 ods. 1 vyhl. nie je podľa nej správne, pretože súd mal vzhľadom na charakter sporu pri určení náhrady trov právneho zast. v tomto konaní postupovať podľa § 11 ods. 1 cit. vyhl. Dodala, že v prípade, ak by súd neakceptoval uvedené skutočnosti a vychádzal by pri určení náhrady z § 10 ods. 1 cit. vyhl., ani tento nárok nebol vyčíslený, následne priznaný správne a to ani čo do základu, ani čo výšky. Citujúc znenie § 13 ods. 2 O.s.p., uviedla, že v danom prípade vystupovali na strane žalovaných 4 účastníci a

všetci boli zast. spoločným právnym zást. a napriek uvedenému zást. žalovaných si vyúčtoval v spore 2 spoločné úkony právnej pomoci v plnej výške, t.j. vo výške 100% a to za účasť na pojednávaním 13.4.2015 a 29.4.2015. Ďalej namietala, že zást. žalovaných nesprávne určil ust. zák. pre úkon účasti na pojednávaní, že na tento úkon sa vzťahuje § 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhl. a nie § 13 ods. 1 písm. c) vyhl., že zást. žalovaných nesprávne vyčíslil náhradu trov právneho zast. za úkon účasti na pojednávaní 2.2.2015, že pojednávanie sa vo veci neuskutočnilo, nakoľko žalobkyňa sa písomne ospravedlnila zo zdravotných dôvodov, a to písomným podaním, doručeným súdu 30.1.2015. Táto skutočnosť bola oznámená elektronicky právnemu zást. žalovaných e-mailovou správou z 30.1.2015. Zdôraznila, že správna výška náhrady trov právneho zast. je 3.989,26 eur, čo je rozdiel v jej neprospech 1.225,81 eur. Navrhla napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Košiciach, prípisom 9Co/46/2016-156 z 1.3.2017, vyzval strany sporu, aby sa v lehote 10 dní vyjadrili k možnému použitiu § 778, § 781 a nasl. Obč. zák., § 2 ods. 2 písm. g), § 30 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a § 2 a § 8 vyhl. č. 47/1964 Zb. o peňažných službách občanom.

5. Žalobkyňa, podaním zo 14.3.2017, došlým odvolaciu súdu 16.3.2017 (č.l. 160-164), o.i., uviedla, že na tento skutkový vzťah T. Y.I. c/a banka možno aplikovať právnu úpravu § 778, § 781 a § 782 Obč. zák. Ďalej opakovala skutočnosti uvádzané už pred súdom prvej inštancie a v podanom odvolaní. Citujúc znenie § 30 ods. 4 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení zmien a doplnkov, § 8 ods. 3 vyhl. č. 47/1964 Zb. o peňažných službách občanom v znení platnom v čase darovania, uviedla, že tieto ust., podľa jej názoru, nie je možné na daný prípad aplikovať, že trvá na tom, že v danom prípade, došlo medzi ňou a T. Y. k darovaniu finančných prostriedkov v zmysle § 628 ods. 1, 2 Obč. zák., pričom k nadobudnutiu vlastníctva daru došlo odovzdaním a prevzatím vkladnej knižky (§ 133 ods. 1 Obč. zák.), že predmetom darovania bola de facto finančná hotovosť vo výške 10.000,00 eur nachádzajúcich sa na vkladnej knižke. Vytýkala súdu, že pochybil, ak neskúmal, či sa jedná o darovanie vkladnej knižky s poukazom na § 30 ods. 4 zák. o cenných papieroch č. 566/2001 Z.z. v znení zmien a doplnkov a § 8 ods. 3 vyhl. č. 47/1964 Zb. o peňažných službách občanom v znení platnom v čase darovania alebo o darovanie finančnej hotovosti, nachádzajúcej sa na vkladnej knižke v zmysle § 628 ods. 1 a 2 Obč. zák.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolanie nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok, okrem výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p., lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa v tejto časti s rozsudkom v plnom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne a presvedčivé. Rozsudok vo výroku o trovách konania podľa § 389 písm. c) C. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p.

7. Žalobkyňa uplatnila v odvolacom konaní odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p. , t.j., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 (§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom - nedostatočné odôvodnenie rozsudku), § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., t.j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

8. Ani jeden z uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

9. V konaní nebolo zistené, že došlo k vade konania, že strane sporu bola súdom odňatá možnosť konať pred súdom. Rozhodnutie súdu je dostatočne odôvodnené, je preskúmateľné a dáva výstižné a presvedčivé odpovede na všetky relevantné skutočnosti, potrebné na správne posúdenie veci. Písomné vyhotovenie rozsudku a jeho odôvodnenie zodpovedá požiadavkám uvedeným v § 157 ods. 1, 2 O.s.p. (účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie). Preto uvedený odvolací dôvod nie je daný.

10. Ani ďalšie žalobkyňou uplatnené odvolacie dôvody, t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ ide o výrok rozsudku, ktorým súd žalobu zamietol, nie sú dané. Súď správne vyhodnotil zistený skutkový stav a tento podradil pod správny právny predpis a správne ho v spore aj

aplikoval, pokiaľ urobil záver, že žaloba je nedôvodná a že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie jej tvrdenia, že T. Y. jej niekedy v r. 2010 daroval vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, na ktorej sa v tom čase nachádzali finančné prostriedky vo výške 10.000,00 eur s prísl.

11. Je potrebné dodať, že v prejednávacom spore bolo potrebné, okrem súdom uvedených, aplikovať aj ďalšie ust. právnych predpisov vzťahujúcich sa k predmetu tohto sporu - k určeniu vlastníckeho práva ku vkladnej knižke (zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch, § 781 a § 782 Obč. zák.), na ktorých možné použitie boli strany sporu odvolacím súdom písomne vyzvané.

12. Podľa § 781 ods. 1 Obč. zák. prijatie vkladu potvrdí peňažný ústav vkladnou knižkou upravenou tak, aby z nej bola zrejmá výška vkladu, jeho zmeny a konečný stav.

13. Podľa § 782 Obč. zák. vkladná knižka môže byť vystavená len na meno.

14. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch cenný papier je peňažný oceníteľný zápis v zákonom ustanovenej podobe a forme, s ktorým sú spojené práva podľa tohto zákona a práva podľa osobitných zákonov, najmä oprávnenie požadovať určité majetkové plnenie alebo vykonávať určité práva voči zákonom určeným osobám.

15. Podľa § 2 ods. 2 písm. cit. zák. sústavu cenných papierov tvoria druhy cenných papierov, o.i., podľa písm. g) vkladné knižky.

16. Súdna prax sa zjednotila na tom, že peňažné prostriedky, ktoré prevzal peňažný ústav (vklad), nemožno darovať tým spôsobom, že vkladateľ s úmyslom obdarovať odovzdá vkladnú knižku (na meno) tretej osobe, prípadne vyhlási, že jej peňažné prostriedky (vklad) poskytuje ako dar. Vkladná knižka predstavuje z právneho hľadiska potvrdenie o vklade a je predpokladom pre nakladanie s vkladom.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedených zák. ust. a súdnej praxe, pod ktoré bolo tiež potrebné zistený skutkový stav podradiť, je rozhodnutie súdu, pokiaľ žalobu zamietol, správne.

18. Vkladná knižka, t.j., aj vkladná knižka, ktorá je predmetom tohto sporu, ktorá bola vystavená na meno, t.č. už nebohého T. Y. je síce podľa § 2 ods. 2 písm. g) zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch cenným papierom, avšak bola a je vo svojej podstate podľa § 781 ods. 1 Obč. zák. iba potvrdením o vklade a o tom, aká je jeho výška, aké zmeny na ňom nastali, aký je jeho konečný stav, preto darovanie takéhoto potvrdenia (vkladnej knižky na meno) jej odovzdaním tretej osobe za účelom darovania peňažných prostriedkov, ktoré prevzal peňažný ústav (žalobkyňa) nie je možné.

21. Výrok o trovách konania bolo potrebné zrušiť, lebo súd vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ pri určení tarifnej odmeny za zast. advokátom vychádzal z § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, t. j. z tarifnej hodnoty sporu, zo základu 10.000,00 eur namiesto § 11 ods. 1 písm. a) vyhl.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. vyhl. základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

23. Predmetom sporu je určovací žaloba, preto nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude, preto v súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne o žalovanými uplatnenou náhradou trov právneho zast. rozhodnúť, pričom vo svojom rozhodnutí sa vysporiada so všetkými odvolacími námietkami žalobkyne uvedenými v odvolaní. V novom rozhodnutí o trovách pred súdom prvej inštancie, rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

26. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).